

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200614
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2319200614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX adresa C. XXX/XX, D., proti žalovaným: 1/ E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. I. J. XX a 2/ F. J., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. I. J. XX, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26C/7/2019-152 zo dňa 4. apríla 2024 – voči vyhovujúcemu výroku I. a výroku III. o trovách konania, t a k t o

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o trovách konania potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. uložil žalovanej 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosti vedené Okresným úradom, katastrálnym odborom Šaľa, nachádzajúce sa v k. ú. H. I. J., obec H. I. J., okres Šaľa, zapísané na LV č. XXX ako parcely registra C, parcela č. 142/1- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 868 m², parcela č. 142/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 14 m², parcela č. 142/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6 m², parcela č. 143 - záhrada o výmere 558 m², stavbu - rodinný dom so súpisným č. XX, postaveným na parcele č. 142/1, stavbu - garáž so súpisným číslom XX, postavenú na parcele č. 142/3 ako aj stavbu - garáž so súpisným č. XX, postavenú na parcele č. 147/4 (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), všetko do 30 dní; výkonom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol; výkonom III. priznal žalobcovi voči žalovanej 2/ 100 % náhrady trov konania a výkonom IV. rozhodol, že žalovanej 1/ voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 123, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.

3. Vecne súd argumentoval tým, že predmetom konania je vypratanie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu žalovanými 1/ a 2/. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vlastníkom predmetných nehnuteľností bol ku dňu podania žaloby, ako i ku dňu vyhlásenia rozsudku žalobca, ktorý svoje výlučné vlastnícke právo nadobudol v súlade s ust. § 132 ods. 1 OZ, v spojitosti s ust. § 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. udelením príklepu na dražbu. Právna skutočnosť tvrdená žalovanými 1/ a 2/ o neplatnosti uvedenej dobrovoľnej dražby sa ukázala byť nepravdivou, vzhľadom na právoplatné zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti v konaní pod sp. zn. 15Csp/18/2019. Žalované sa domáhali prerušenia konania podľa ust. § 164

CSP z dôvodu, že proti právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Galanta sp. zn. 10Csp/116/2018, ktorým súd uložil žalovanej 1/ tam v procesnom postavení žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi OTP banka, a.s., IČO: 31318916 sumu 88.344,15 eura s úrokom vo výške 11.494,47 eura, s úrokom z omeškania vo výške 7.248,79 eura, s úrokom 3,89 % ročne zo sumy 88.344,15 eura od 15.06.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 88.344,15 eura od 15.06.2018 do zaplataenia a povinnosť náhrady trov konania žalobcovi, a to dňa 22.02.2024 ako aj z dôvodu, že proti právoplatnému rozhodnutiu o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vyhlásenému v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Csp/18/2019, potvrdenému v odvolacom konaní Krajským súdom v Trnave rozsudkom sp. zn. 26CoCsp/17/2023 zo dňa 17.01.2024, podali dovolanie. Súd na pojednávaní dňa 04.04.2024 oba návrhy na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že v oboch prípadoch (sp. zn. 10Csp/116/2018, sp. zn. 15Csp/18/2019) ide o právoplatne skončené konania, ktorých výrokmi je súd viazaný, pričom ďalšie prerušenie konania by mohlo spôsobiť prieťahy v konaní a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Súd uviedol, že zamietol i návrh na pripojenie spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 10Csp/116/2018, ktorý návrh bol odôvodňovaný potrebou zaoberať sa platnosťou predčasného zosplatnenia úveru žalovanej 1/ ako dlžníčky voči veriteľovi OTP banka, a.s., ktoré predčasné zosplatnenie malo za následok nezákonné vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľností majúcich sa v tomto konaní vypratať. Súd konštatoval, že pripojenie uvedeného spisu je úkonom nevhodným, neefektívnym a nadbytočným, nakoľko posudzovanie zákonnosti predčasného zosplatnenia úveru presahuje rámec predmetu tohto konania determinovaný žalobným návrhom, preskúmanie zákonnosti predčasného zosplatnenia úveru žalovanej 1/ malo byť predmetom konania sp. zn. 10Csp/116/2018. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že žalobca je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, požívajúcim z uvedeného právneho dôvodu oprávnenia k sporným nehnuteľnostiam v zákonom rozsahu vlastníckeho práva, na rozdiel od žalovanej 2/, ktorá preukázateľne odmieta akceptovať skutočnosť, že sporné nehnuteľnosti už nie sú v dôsledku udelenia príklepu v dražbe v prospech žalobcu vo vlastníctve jej dcéry žalovanej 1/, od čoho zrejme odvodila existenciu svojho užívacieho práva k nehnuteľnostiam a na základe čoho odmieta sporné nehnuteľnosti vypratať, pričom zároveň táto nepreukázala existenciu práva zodpovedajúceho právu užívania sporných nehnuteľností (napr. nájomná zmluva), súd žalobe vo vzťahu k žalovanej 2/, ktorej existencia užívania sporných nehnuteľností v konaní sporná nebola, vyhovel v plnom rozsahu.

4. Vo zvyšnej časti (vo vzťahu k žalovanej 1/) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalovaná 1/ v konaní preukázala, že ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej sporné nehnuteľnosti neužíva, užíva inú nehnuteľnosť na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej s tretou osobou, v dôsledku čoho nie je v konaní pasívne legitimovaná, ktorým hmotnoprávnym vzťahom k prejednávanej veci nedisponovala už v čase podania žaloby (05.02.2019), vychádzajúc najmä z obsahu predloženej nájomnej zmluvy (čl. III zmluvy začatie nájmu určuje k 15.01.2019), vzhľadom na nejednoznačné písomné vyjadrenia žalovanej 1/ produkované v priebehu konania.

5. Súd tiež uviedol, že o lehote plnenia výrokom I. uloženej povinnosti rozhodol podľa ust. § 232 ods. 3 druhá veta CSP, nakoľko vzhľadom na charakter a predpokladanú náročnosť splnenia povinnosti vypratať nehnuteľnosti, sa súdu javila byť vhodná lehota plnenia 30 dní (od právoplatnosti rozsudku § 232 ods. 3 prvá veta CSP).

6. O náhrade trov konania žalobcu voči žalovanej 2/ súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, kde žalobca ako procesne úspešná strana sporu má právo na náhradu trov konania voči žalovanej 2/ v plnej miere. O náhrade trov konania žalovanej 1/ voči žalobcovi súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, kde plne procesne úspešná žalovaná 1/ by mala právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak vzhľadom na skutočnosť, že z obsahu spisu nevyplýval záver, že by žalovanej 1/ v súvislosti s predmetným konaním trovy vznikli, súd jej ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná 2/ odvolanie, a to proti výrokom I. a III. rozsudku, poukazujúc na dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP a žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaciemu dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uviedla, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Súd sa totiž nevysporiadal s každou námietkou podstatnou pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, ide o arbitrárne rozhodnutie, hoci každý má právo na riadne odôvodnenie. Žalovaná

súdu prvej inštancie vytýkala, že nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to nepripustením novej procesnej obrany, priložením spisu sp. zn. 10Csp/116/2018. Bolo porušené právo žalovanej na spravodlivý súdny proces, ktoré zaručuje Ústava SR a medzinárodné dohovory, ktorými je SR viazaná (čl. 46 ods. 1, čl. 6 Ústavy SR). Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vypratanie nehnuteľnosti, strata jediného obydľia žalovanej, je vážnym zásahom do základných ľudských práv, ktoré je chránené Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi a právom EÚ. Tu žalovaná poukazovala na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 10.9.2014 vo veci C-34/13, H. a dôvodila, že strata obydľia, vysťahovanie z predmetnej nehnuteľnosti je vážnym zásahom do práv žalovanej, vznikli by nenahraditeľné škody, zvlášť keď v zmysle ustanovení práva EÚ a Ústavného súdu SR je povinnosťou vnútroštátnych súdov právo na obydľie chrániť. Ústavný súd zdôraznil závažnosť rozsudkov Súdneho dvora EÚ v náleze sp. zn. I. ÚS 462/2022. Pripojenie spisu sp. zn. 10Csp/116/2018 malo priamy vplyv na predmetné konanie, nakoľko zosplatnenie úveru bolo vykonané na základe nekalej klauzuly, ktorá nie je pre spotrebiteľa záväzná. Z nepráva nemôže vzniknúť právo. Žalovaná tu poukazovala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-598/21 týkajúceho sa zmluvných podmienok o predčasnej splatnosti hypotekárneho úveru, v ktorom súdny dvor uviedol, že vnútroštátny súd pri posudzovaní prípadnej nekalej povahy zmluvnej podmienky musí najmä preskúmať proporcionalitu práva priznaného veriteľovi požadovať na základe tejto podmienky všetky dlžné sumy, čo znamená, že tento súd zohľadní najmä závažnosť nesplnenia zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa, akými sú výška nezaplatených splátok vo vzťahu k celkovej výške úveru a k dĺžke trvania zmluvy a že článok 3 ods. 1, článok 4 ods. 1, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení s článkami 7 a 38 Charty sa malú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej súdne preskúmanie nekalej povahy klauzuly o predčasnej splatnosti obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere nezohľadňuje proporcionalitu možnosti priznanej predajcovi alebo dodávateľovi uplatniť právo, ktoré mu vyplýva z tejto klauzuly, s ohľadom na kritériá súvisiace najmä so závažnosťou nesplnenia zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa, takých ako výška splátok, ktoré neboli splatené vo vzťahu k celkovej výške úveru a dĺžke trvania zmluvy, ako aj s možnosťou, že uplatnenie uvedenej klauzuly povedie k tomu, že predajca alebo dodávateľ môže pristúpiť k vymáhaniu súm dlžných na základe tejto klauzuly predajcom rodinného obydľia spotrebiteľa v mimosúdnom konaní. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že nebola súdne preskúmaná nekalá povaha klauzuly o predčasnej splatnosti obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Napadnutý rozsudok je nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprimerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti v predmetnej veci, nespĺňa kvalitatívne ústavne požiadavky na súdnu ochranu. Rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Rozhodnutie je rozporné s kogentnými normami a jeho interpretácia v rozpore s prioritou spravodlivosti. Hodnotenie dôkazov bolo vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu v rozpore so skutkovým základom. Napádaný rozsudok je príliš formalistický. Rozsudok trpí vadami a závery sú extrémne inkonzistentné. Rozhodnutie a postup súdu sú rozporné s procesnými požiadavkami spravodlivosti, nerešpektujú všeobecne uznávané základné právne princípy, odopierajú spravodlivosť, vykladajú právo v rozpore s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a vykladajú ich teoreticky a iluzórne, reštriktívne vykladajú procesné normy. Rozhodnutie je v rozpore s konceptom spravodlivého konania. Súd nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. Dôvodila, že medzi základné práva účastníka patrí aj právo na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne relevantné skutočnosti, pričom riadne odôvodnenie je jednou z podmienok preskúmateľnosti takéhoto rozhodnutia a jeho presvedčivosti vo vzťahu ku stranám sporu. Pokiaľ účastník má k dispozícii rozhodnutie, ktoré je nekonkrétne všeobecné, formalistické, odníma sa mu tým právo uskutočniť procesné práva, teda podať riadne kvalifikované odvolanie. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu (I. ÚS 402/08) a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Okresný súd neprihliadal na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade nevyvážil s ohľadom na špecifikum danej veci, pričom kritériá iba mechanicky aplikoval (I. ÚS 243/07). Okresný súd v rozhodnutí nerešpektoval kogentné normy, pričom zvolená interpretácia je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti. Výklad a

aplikácia právnych predpisov je v extrémnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej judikatúry bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený (§ 220 ods. 3 CSP). Súd značnú časť argumentácie vyňal a do rozhodnutia vôbec neuviedol, čo sa odzrkadlilo aj v odôvodnení rozhodnutia, ktoré nijako nereflektuje predloženú argumentáciu a zároveň ani nie je možné dovodiť z argumentácie súdu, že by sa vôbec touto argumentáciou v podaniach zaoberal, čím dostatočne neposúdil všetky predložené argumenty účastníka konania. Poukazovala na to, že ide o obydlie, ktoré je nedotknuteľné, nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva (čl. 21 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). S poukazom na uvedené, žalovaná nesúhlasí, aby súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná vypratať nehnuteľnosti, ktoré sú jej jediným obydľím, a to tak, aby mal žalobca vstúpiť bez jej súhlasu do jej obydľia. Bez porušenia ústavne garantovaného práva na ochranu obydľia, sa nemôže prehliadnuť ani pardónovať vydraženie nehnuteľností, v ktorých má žalovaná jediné obydlie, a to úmyselné porušenie ústavy, pretože bez porušenia tohto zákona nemohli žalobca a dražobník predstierať splnenie povinnosti v zmysle Zákona o dobrovoľných dražbách. Napádanú dražbu, od ktorej si žalobca odvodzuje vlastnícke právo, doposiaľ žiadny súd nevyhlásil za platnú. Súd nedisponuje rozhodnutím o platnosti dražby, ktorou ako žalobca tvrdí mal nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti a ktoré v tomto konaní navrhol vypratať. Žalobca i súd opomenuli ustanovenie § 29 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého je dražobník povinný odovzdať predmet dražby vydražiteľovi v tom prípade, ak nadobudol vydražiteľ vlastnícke právo. Žalovaná nie je povinná vypratať ani odovzdať nehnuteľnosti žalobcovi. Predmet dražby nebol odovzdaný vinou dražobníka a svoje práva si môže žalobca uplatňovať u dražobníka. Žalobca sa nikdy nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností a súd ani nemal preukázané, že žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalovaná vytyka súdu prvej inštancie názor v ods. 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pretože súd nevysvetlil, ako mal preukázaný opak neplatnosti dobrovoľnej dražby. V prvom rade sa žiadna dobrovoľná dražba nekonala a tiež žiaden súd nerozhodoval o platnosti uvedenej dražby. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15Csp/18/2019 súd nerozhodoval o žiadnej dražbe, iba formálne zamietol žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Žalovaná vytyka súdu prvej inštancie úvahy a názory v ods. 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pretože je nesporné, že z nepráva nevznikne právo, a keďže súd zamietol i procesný návrh na pripojenie spisu OS Galanta sp. zn. 10Csp/116/2018 z dôvodu nehospodárnosti, neefektívnosti a nadbytočnosti, súd konal výlučne formálne, pričom nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože súd nevysvetlil v čom vidí nehospodárnosť, neefektívnosť a nadbytočnosť zaobrerania sa právnymi úkonmi a skutočnosťami, ktoré predchádzali prejednávanej veci. Spor pochádza zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorou súd je povinný sa zaoberať z úradnej povinnosti a je povinný preskúmať podmienky, ktoré mohli mať vplyv na prejednanú vec tak, ako i v tomto prípade existencia podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa odchyľujú od zákona v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná dala do pozornosti ust. § 54 OZ a ust. smernice Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nepriateľných podmienkach, v zmysle ktorej je súd povinný ex offo podmienky spotrebiteľskej zmluvy preskúmať v ktoromkoľvek spore súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v predmetnej veci, pretože nemohol z nepráva nadobudnúť právo. Žalovaná prakticky môže vypratať predmetné nehnuteľnosti, avšak iba jej veci z predmetných nehnuteľností, pričom seba vypratať nemôže, pretože nie je vecou, pričom vypratať možno iba veci. Žalovanú ako človeka nemožno vypratať z nehnuteľnosti iba vystaňovať, pričom napádaný rozsudok nie je o vystaňovaní žalovanej, preto žalovaná je oprávnená predmetné nehnuteľnosti nerušene užívať a vyprace iba tie veci, o ktorých sama rozhodne. Žiadny súd jej nemá oprávnenie prikázať vypratanie jej vecí. Súd nesprávne rozhodol na návrh žalobcu aplikáciou ust. § 126 OZ, nakoľko žalovaná má rovnaké právo na ochranu podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého platí, že obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba. Žalovaná má v predmetných nehnuteľnostiach jediné obydlie, a preto je oprávnená nerušene užívať predmetné nehnuteľnosti a žiada odvolací súd o ochranu, pred neoprávneným zásahom v zmysle napádaného rozsudku, ktorý má byť v prospech žalobcu. Vystaňovanie občanov používal komunistický režim, ktorý bol odsúdený zákonom č. 125/1996 Z. z. o nemorálnosti a protiprávnosti komunistického systému (v znení č. 338/2020 Z. z.). Súd ani žiaden orgán nesmie dovoliť vystaňovanie žalovanej z jej jediného obydľia. Na vydanie napadnutého rozsudku v časti vo výroku I. a III. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli

uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok je nepresvedčivý a nepreskúmateľný a je dôvodné ho zrušiť. Napádaný rozsudok je nevykonateľný, pretože súd nešpecifikoval ani neuviedol, ktoré veci je žalovaná povinná vypratať, ani akým spôsobom ich má vypratať.

8. Žalobca samostatný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovanej 2/ sa písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej 2/ bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v odvolaní napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej 2/ nie je možné priznať úspech, lebo rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Pretože výroky II. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúce sa žalovanej 1/, neboli napadnuté odvolaním, nadobudli právoplatnosť a nie sú predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Konanie tak bolo vo vzťahu k žalovanej 1/ právoplatne skončené. Odvolací súd však ponechal aj v ďalšom konaní označenie sporových strán tak, ako v napadnutom rozsudku, z dôvodu prehľadnosti jeho rozhodnutia.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na rozsah podaného odvolania a uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej 2/ bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol na základe vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o vypratanie žalovanej 2/ z predmetných nehnuteľností vyhovel dôvodiac, že výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností je žalobca, ktorý vlastnícke právo nadobudol udelením príklepu na dražbe, pričom sporové konania sp. zn. 10Csp/116/2018 a sp. zn. 15Csp/18/2019 boli právoplatne skončené, keď v spore sp. zn. 10Csp/116/2018 bola žalovaná 1/ ako predchádzajúca vlastníčka predmetných nehnuteľností, právoplatne zaviazaná na zaplatenie pohľadávky banke zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy a v spore sp. zn. 15Csp/18/2019 bola právoplatne zamietnutá žaloba žalobkyne 1/ o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby pre vymoženie tejto pohľadávky, ide teda o právoplatne skončené konania, ktorých výrokmi je súd v tomto konaní viazaný. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie zamietol návrhy na prerušenie konania do skončenia konania o povolení obnovy konania sp. zn. 10Csp/116/2018 a do skončenia dovolacieho konania vo veci sp. zn. 15Csp/18/2019. Vykonanie dokazovania pripojením spisu sp. zn. 10Csp/116/2018 súd zamietol z dôvodu, že skúmanie platnosti predčasného zosplatnenia úveru, malo byť predmetom uvedeného konania. Súd poukázal na to, že žalovaná 2/ iba odvodzovala svoje užívacie právo k predmetným nehnuteľnostiam od ich predchádzajúcej vlastníčky – svojej dcéry – žalovanej 1/, ktorá sama už predmetné nehnuteľnosti neužíva, pričom žalovaná 2/ nepreukázala žiadne iné právo predmetné nehnuteľnosti užívať (napr. nájomnú zmluvu).

12. Žalovaná 2/ s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasila, dôvodila predovšetkým nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, tým, že súd nevykonal ňou navrhované dôkazy, a to najmä pripojením spisu sp. zn. 10Csp/116/2018, ako aj porušením jej procesných práv tým, že sa súd nevysporiadal s každou jej námietkou. Poukazovala na to, že predmetná nehnuteľnosť predstavuje jej obydlie, ktoré právo požíva zvýšenú ochranu. Opakovala, že zosplatnenie úveru voči žalovanej 1/ bolo vykonané na základe nekalej klauzuly, resp. klauzuly porušujúcej zásadu proporcionality, preto mala za to, že konanie vo veci sp. zn. 10Csp/116/2018 má priamy vplyv na predmetné konanie. Rozporovala tiež závery súdu v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby sp. zn. 15Csp/18/2019 a poukazovala na podané dovolanie.

13. V odvolacom konaní je odvolací súd viazaný rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) ako aj odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), to znamená, že odvolanie prejedná len v medziach, v akých odvolateľ rozsudok súdu prvej inštancie napáda a prihliada len na tie dôvody, z akých odvolateľ žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia, uplatnené v lehote pre podanie odvolania (okrem väd procesných podmienok § 380 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd konštatuje, že žalovaná 2/ deň pred termínom verejného vyhlásenia rozsudku, o ktorom bola upovedomená, jednoznačne však po uplynutí lehoty na podanie odvolania, teda aj lehoty na dopĺňanie odvolacích dôvodov, doručila súdu podanie zo dňa 21.07.2025, v ktorom uvádzala, že v súčasnosti už predmetné nehnuteľnosti neužíva, teda ich žalobcovi nezadržuje, preto je žaloba voči nej nedôvodná, preto žiadala, aby súd žalobu vo vzťahu k nej zamietol, ku ktorému podaniu pripojila kópiu nájomnej zmluvy zo dňa 01.01.2025. Vzhľadom na to, že ide doplnené odvolacie dôvody, uplatnené po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), odvolací súd na ne nemohol prihliadať. Zároveň predstavuje podanie žalovanej 2/ zo dňa 21.07.2025 neprípustné novoty v odvolacom konaní, na ktoré neboli splnené procesné podmienky podľa § 366 CSP, z ktorého dôvodu rovnako odvolací súd na toto podanie žalovanej 2/ neprihliadal. Navyše žalobca skutočnosť, že by žalovaná 2/ predmetnú nehnuteľnosť už neobývala, súdu nepotvrdil, v podaní zo dňa 02.06.2025 doručenom odvolaciemu súdu uvádzal, že žalovaná 2/ v plnej miere bráni v užívaní jeho nehnuteľnosti, ku dňu vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu na podanej žalobe zotrval, preto skutočnosť, že žalovaná 2/ už v predmetných nehnuteľnostiach nebyva, nebola v odvolacom konaní ani preukázaná.

15. Odvolací súd, vychádzajúc zo skutkového stavu, ako bol zistený súdom prvej inštancie, došiel po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo vyhovujúcom výroku I., ukladajúc žalovanej 2/ povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti, vecne správne.

16. Žalobca sa v konaní domáha ochrany svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam (§ 126 OZ) žalobou o ich vypratanie, ktorá žaloba je žalobou o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP, a to reivindikačnou žalobou, resp. osobitnou žalobou na vydanie nehnuteľnej veci. Takáto žaloba je dôvodná tam, kde dochádza k porušeniu vlastníckeho práva neoprávneným zadržívaním veci (t. j. zadržívaním bez právneho dôvodu). Zmyslom tejto žaloby je dosiahnuť faktický výkon vlastníckeho práva k danej veci, t. j. aby vlastník mohol s vecou nielen právne, ale aj fakticky disponovať (aby mal vec vo svojej moci). Vydanie nehnuteľnej veci, v zmysle uchopenia sa jej držby, potom znamená jej odovzdanie do dispozície jej vlastníka, resp. jej sprístupnenie, aby ju mohol ovládať (resp. užívať).

17. Kým hmotné právo (§ 126 OZ) hovorí všeobecne o práve na vydanie veci bez rozdielu, či ide o vec hnutelnú alebo nehnuteľnú, procesné právo výslovne hovorí o vydaní veci len vo vzťahu k hnutelným veciam, v prípade nehnuteľností hovorí o ich vyprataní (akt. § 63 ods. 5 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku), lebo v prípade žaloby týkajúcej sa nehnuteľnosti je potrebné zabezpečiť vykonanie súdneho rozhodnutia vo vzťahu k nehnuteľnosti, preto musí výrok súdneho rozhodnutia (a teda aj žaloba) znieť na „vypratanie nehnuteľnosti.“ Judikatúra ustálila, že právo na vydanie veci (§ 126 OZ), ak ide o nehnuteľnosť, sa realizuje v súdnom konaní, žalobou na vypratanie nehnuteľnosti (Rc 49/2000).

18. Preto je odvolací argument žalovanej 2/, že ju ako osobu nie je možné z nehnuteľností vypratať, pretože nie je vecou, pričom vypratať možno iba veci, celkom irelevantný, nakoľko žalobný petit v tomto prípade zodpovedá procesnej právnej úprave.

19. Ak sa vlastník domáha vydania (vindikácie) v zmysle uchopenia sa držby nehnuteľnej veci, musí znieť žalobný petit na jej vypratanie. Procesno-právna teória potom v súvislosti s tým vyvodzuje, že nehnuteľnosť je vyprataná vtedy, ak z nej povinný nielen odstránil všetky v nej (a na nej) umiestnené veci, ale až vtedy, keď ju urobil prístupnou oprávnenému (odovzdal kľúče, odstránil uzávery a pod.).

20. Základnou podmienkou úspechu takejto žaloby, je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu k veci, ďalej okolnosti, že vec sa nachádza vo faktickej moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať (bráni vlastníkovi vo výkone jeho vlastníckeho práva), pričom túto vec zadržíava bez existencie právneho dôvodu (napr. záväzkovoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným na základe nájomnej zmluvy a pod.).

21. Vo veci bolo súdom prvej inštancie ustálené, že predchádzajúcou vlastníčkou predmetných nehnuteľností bola žalovaná 1/. Táto bola v spore vedenom pod sp. zn. 10Csp/116/2018 zaviazaná na zaplatenie pohľadávky banky z úverovej zmluvy, pre vymoženie ktorej pohľadávky bola vykonaná dobrovoľná dražba predmetných nehnuteľností. Konanie sp. zn. 10Csp/116/2018 je právoplatne skončené. Žalovaná 1/ podala žalobu o obnovu konania vedeného pod sp. zn. 10Csp/116/2018, ktoré konanie sa aktuálne vedie na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 26Csp/26/2024, v ktorom bola žaloba na obnovu konania rozsudkom č. k. 26Csp/26/2024-106 zo dňa 01.10.2024 zamietnutá, žalobkyňa 1/ podala voči tomuto rozsudku odvolanie, o ktorom zatiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté, čiže rozhodnutie vydané v spore sp. zn. 10Csp/116/2018 bolo v čase rozhodovania odvolacieho súdu naďalej právoplatné, a teda je pre neho záväzná. Žalobkyňa 1/ podala tiež žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, v ktorej sa stal vydražiteľom predmetných nehnuteľností žalobca, ktorá žaloba žalobkyne 1/ bola v konaní vedenom pod sp. zn. 15Csp/18/2019, právoplatne zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 15Csp/18/2019 zo dňa 05.08.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoCsp/17/2023-947 zo dňa 17.01.2024, a to dňom 02.02.2024. Žalobkyňa 1/ podala vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby dovolanie (konanie je vedené pod sp. zn. 1Cdo/4/2025, pozn.), o ktorom nateraz nebolo rozhodnuté, pričom podľa oznámenia dovolacieho súdu zo dňa 29.05.2025 (č. l. 332 spisu), návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoCsp/17/2023 zo dňa 17.01.2024 dovolacím súdom nebolo vyhovené. Teda aj rozhodnutie v spore sp. zn. 15Csp/18/2019 je pre súd záväzná. V zmysle § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ktoré pravidlo znamená, že pre posúdenie zákonnosti a vecnej správnosti rozsudku je určujúci stav objektívne existujúci v čase vyhlásenia rozsudku a prípadné zmeny stavu, ktoré nastanú v budúcnosti, nemenia spätne pohľad na správnosť rozsudku v čase jeho vydania.

22. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, boli konania vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 10Csp/116/2018 (v ktorom sa riešila pohľadávka z úverovej zmluvy voči žalovanej 1/) a pod sp. zn. 15Csp/18/2019 (o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby), právoplatne skončené, čo znamená, že rozhodnutia v týchto konaniach vydané, zakladajú prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP), teda o otázkach, o ktorých bolo rozhodnuté v uvedených konaniach medzi tými istými subjektmi, nie je možné rozhodovať znova. Pokiaľ teda v spore sp. zn. 15Csp/18/2019 bola žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby právoplatne zamietnutá, nemôže súd v tomto konaní túto otázku posudzovať znova ako otázku predbežnú a posúdiť ju inak. Rovnako nebol súd v tomto konaní oprávnený ako prejudiciálnu otázku znova posudzovať dôvodnosť a výšku pohľadávky banky z úverovej zmluvy voči žalovanej 1/, ktorá otázka bola predmetom konania sp. zn. 10Csp/116/2018, a teda posudzovať nanovo otázku platnosti zosplatnenia predmetného úveru, pretože je rozhodnutím súdu vo veci sp. zn. 10Csp/116/2018 v tomto konaní viazaný a viažu ho aj závery súdov v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, v ktorom konaní mohla byť jedine otázka platnosti zosplatnenia úveru, ako predbežná otázka, opätovne v záujme ochrany spotrebiteľa – žalovanej 1/ v zmysle judikatúry posudzovaná. Preto tiež nebolo potrebné ani hospodárne vykonávať dokazovanie pripojením spisu sp. zn. 10Csp/116/2018.

23. V konaní bolo nesporné, že žalobca sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností udelením príklepu v dobrovoľnej dražbe a o jeho vlastníckom práve svedčí aktuálny LV č. XXX pre kat. úz. H. I. J., obec H. I. J., okres Šaľa. Na základe dražby vydražiteľ nadobúda vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam príklepom licitátora za predpokladu, že v určenej lehote zaplatí cenu dosiahnutú vydražením (kataster zapíše vlastnícke právo vydražiteľa k nehnuteľnostiam formou záznamu). Odovzdanie nehnuteľnosti predchádzajúcim vlastníkom vydražiteľovi, nie je podmienkou na prechod tohto vlastníckeho práva, preto je tvrdenie žalovanej 2/, že žalobca nie je vlastníkom, lebo mu nehnuteľnosť nebola odovzdaná, irelevantné. Jediným prostriedkom nápravy a ochrany práva ex post, ktorý môžu osoby dotknuté dražbou využiť, aby zvrátili jej výsledok a dosiahli reštituovanie prvotných (skorších) právnych pomerov, je včasné podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ktoré právo pôvodná vlastníčka predmetných nehnuteľností – žalobkyňa 1/ aj využila, avšak jej žaloba bola právoplatne zamietnutá. Preto je udelenie príklepu v tejto dražbe a prechod vlastníckeho práva predmetných nehnuteľností na ich vydražiteľa – žalobcu platné a žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností.

24. Pokiaľ žalovaná 2/ v odvolaní dôvodila, že žiadny súd nerozhodol o platnosti dobrovoľnej dražby a súd iba zamietol žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby, tak je potrebné uviesť, že zásadne sa vychádza z prezumpcie platnosti právnych úkonov, teda aj uskutočnenej dobrovoľnej dražby. Platný právny poriadok ani neumožňuje podať žalobu o určenie platnosti dobrovoľnej dražby. Naopak, ako bolo uvedené vyššie, právne prípustným prostriedkom ochrany voči vykonanej dražbe je žaloba podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Pokiaľ teda súd nerozhodne o neplatnosti dobrovoľnej dražby, má sa za to, že dražba je platná.

25. V konaní bolo tiež nesporné, že žalovaná 1/, predchádzajúca vlastníčka predmetných nehnuteľností, od ktorej žalovaná 2/ odvodzovala svoje užívacie právo, sporné nehnuteľnosti už neobýva. Žalovaná 2/ aktuálne nepreukázala ani žiadny iný právny titul na užívanie daných nehnuteľností. V spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bolo právoplatne rozhodnuté. Stranou dovolacieho konania žalovaná 2/ ani nie je. Dovolací súd nateraz o podanom dovolaní nerozhodol, návrhu na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu vydaného v spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby nevyhovel (§ 444 CSP). Žaloba v spore o obnovu konania sp. zn. 10Csp/116/2018, vedená pod sp. zn. 26Csp/26/2024 bola zamietnutá a o podanom odvolaní rozhodnuté nebolo, pričom stranou sporu o obnovu konania žalovaná 2/ rovnako nie je. Aj z tohto dôvodu je poukazovanie žalovanej 2/ na spotrebiteľský charakter sporu sp. zn. 10Csp/116/2018 bezpredmetný, pretože samotná žalovaná 2/ nie je zmluvnou stranou danej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola predmetom konania sp. zn. 10Csp/116/2018 a spotrebiteľka – žalovaná 1/ sa z predmetných nehnuteľností už vysťahovala.

26. Pokiaľ žalovaná 2/ dôvodila tým, že predmetné nehnuteľnosti predstavujú jej obydlie a že sa teda dovoľáva rovnakej ochrany podľa § 126 OZ, odvolací súd uznáva, že právo na obydlie požíva zvýšenú ochranu, avšak v tomto prípade doterajšie obydlie žalovanej 2/, ktorá nie je vlastníčkou, ani nájomníčkou, či inou oprávnenou užívateľkou predmetných nehnuteľností, ktorá mala užívacie právo odvodené od žalovanej 1/, ktorá bývalá vlastníčka už nehnuteľnosť opustila, bolo predmetom dražby s tým, že vydražiteľom nehnuteľností, a teda ich novým vlastníkom sa stal žalobca, ktorý na tomto základe má dôvodné právo domáhať sa vypratania sporných nehnuteľností žalovanou 2/, ktorá sa v nich aktuálne zdržiava bez právneho dôvodu.

27. Ak žalovanej 2/ nesvedčí žiadny právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností (nie je ich vlastníčkou, nájomníčkou, nemá právo doživotného bývania, ani už nemôže odvodzovať svoje užívacie právo od inej osoby oprávnenej predmetnú nehnuteľnosť užívať), nemôže sa ani prostredníctvom odvolávania sa na svoje obydlie, resp. ani podľa § 3 ods. 1 OZ, brániť požiadavke na vypratanie daných nehnuteľností. Tá istá okolnosť, ktorá zakladá právo na ochranu vlastníka (§ 126 OZ) domáhajúceho sa vypratania nehnuteľnosti (právo držby a užívania), nemôže byť súčasne dôvodom na odopretie tohto práva. Ochrana obydlia žalovanej, jej bolo v tomto konaní možné poskytnúť len tak, ako to správne urobil súd prvej inštancie, že určil žalovanej dlhšiu lehotu na splnenie povinnosti vypratať predmetné nehnuteľnosti.

28. Ďalej pokiaľ žalovaná ako odvolací dôvod uvádzala, jednak len všeobecne, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a potom tiež že súd nevykonal dôkaz pripojením spisu sp. zn. 10Csp/116/2018, tak nehospodárnosť vykonávania dokazovania obsahom spisu sp. zn. 10Csp/116/2018 už odvolací súd odôvodnil vyššie a pokiaľ ide o ostatné všeobecné tvrdenie žalovanej 2/ o nevykonaní dôkazov, tak je potrebné uviesť, že k tomuto odvolaciemu dôvodu, chýba konkrétna argumentácia. Žalovaná 2/ neuviedla, aké iné dôkazy (okrem pripojenia spisu sp. zn. 10Csp/116/2018), ktoré navrhovala, neboli súdom vykonané a čo malo byť týmito dôkazmi preukázané. Pretože je odvolací súd odvolacími dôvodmi strán viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), nie je oprávnený sám za sporové strany vyhľadávať dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie bez uvedenia relevantných substancovaných odvolacích dôvodov odvolateľom. Odvolací súd ani z obsahu spisu pritom nezistil, že by súd prvej inštancie iné zo žalovanou 2/ navrhovaných dôkazov bezdôvodne nevykonal.

29. Odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces žalovanej, ako ani nedostatok spočívajúci v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Žalovaná 2/ pod tento odvolací dôvod podradila tvrdenie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, nepresvedčivé a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nereaguje na relevantnú argumentáciu žalovanej 2/. Odvolací súd však dospel k záveru, že ani

tento odvolací dôvod nebol v danom prípade naplnený. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvoinštančný súd v odôvodnení vyčerpávajúco opísal rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy a normy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Právne závery i primerane vysvetlil. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkou pre vec relevantnou argumentáciou žalovaných 1/ a 2/. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd z týchto dôvodov dospel k záveru, že odôvodnenie preskúmaného rozsudku spĺňa parametre zákonného odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Za tohto stavu nemožno považovať za opodstatnenú námietku odvolateľky, že rozsudok je nepreskúmateľný. Takisto všeobecné tvrdenie žalovanej 2/ v odvolaní, že súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami dospel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ, je len zovšeobecňujúcim tvrdením, bez uvedenia konkrétnych skutočností a okolností prejednávanej veci, preto sa odvolací súd s takto nesubstancovaným tvrdením ani nemohol relevantne vysporiadať, pričom takéto nedostatky v rozhodovacej činnosti súdu prvej inštancie odvolací súd sám nezistil.

30. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov žalovanej 2/, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku III. o trovách konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo sporových strán osobitne nenapadnutého, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O náhrade trov tohto odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej 2/. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).